

ภาพสะท้อนการสื่อสารของรัฐบาลเพื่อการฟื้นฟูวัฒนธรรม ความเอื้อเฟื้อในสังคมจีนปัจจุบัน*

นริศรา แสงเทียน¹ และ เมฆน สอดส่องภักษ²

¹สาขามนุษยศาสตร์

²สาขารัฐศาสตร์และวรรณคดีตะวันออก

^{1,2}คณะศิลปศาสตร์

^{1,2}มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

ประวัติศาสตร์ทางการเมืองอันเลวร้ายและปัจจัยทางสังคมที่หนักหน่วงเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้สังคมจีนปัจจุบันขาดความเอื้อเฟื้อต่อกันในระดับวิกฤต ทำให้ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างไม่มีความสุข รัฐบาลจีนตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวนี้นจึงได้เร่งดำเนินนโยบายด้านคุณธรรมของประชาชนเพื่อสร้างจิตสำนึกในเรื่องความเอื้อเฟื้อ โดยหวังที่จะสร้างสังคมที่สงบสุขให้เกิดขึ้นในอนาคต บทความนี้นำเสนอประเด็นความเอื้อเฟื้อในสังคมจีนโดยแบ่งหัวข้อเป็นสี่เรื่อง ได้แก่ (1) อุดมคติและการแสดงออกทางวัฒนธรรมความเอื้อเฟื้อของสังคมจีน (2) ความท้าทาย (3) นโยบายของรัฐบาลเพื่อสร้างคุณธรรมความเอื้อเฟื้อ และ (4) บทสรุป

ความคาดหวังในด้านความเอื้อเฟื้อของสังคมจีนที่จะเกิดขึ้นในอนาคตประกอบขึ้นด้วยความเอื้อเฟื้อทางสังคมสามมิติ ได้แก่ ศีลธรรมนำสังคม จริยธรรมสัมมาชีพ และคุณธรรมนำครอบครัว

คำสำคัญ ; สังคมจีนปัจจุบัน , วัฒนธรรมจีน, คุณธรรมของชาวจีน, ความเอื้อเฟื้อ

*บทความนี้ผู้เขียนเคยได้รับเชิญให้ไปบรรยายในการประชุมนานาชาติ “วัฒนธรรมความเอื้อเฟื้อในอนาคตเอเชีย” ชื่อบทความเรื่อง “การฟื้นฟูวัฒนธรรมความเอื้อเฟื้อในสังคมจีนปัจจุบัน” จัดโดย วิทยาลัยศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล และ Thailand Achievement Institute วันที่ 28-29 เมษายน พ.ศ. 2557 ณ โรงแรม โซฟีเทล โซ แบงค็อก, กรุงเทพฯ แต่ไม่มีการตีพิมพ์เอกสารหลังการประชุม ผู้เขียนเห็นว่าประโยชน์ต่อการศึกษาภาษา วัฒนธรรมและสังคมจีน จึงได้นำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นจากการเสวนากับผู้ทรงคุณวุฒิในที่ประชุมมาปรับปรุงเนื้อหาพร้อมกับผู้เชี่ยวชาญสาขาประวัติศาสตร์และมนุษยศาสตร์ เพื่อให้มีความสมบูรณ์ขึ้น

Reflections of Chinese Governmental Communications for Hospitality in Chinese Culture

Narissara Seangtian¹ and Metcha Sodsongkrit²

¹Department of Humanities

²Department of Eastern Languages and Literature

^{1,2}Faculty of Liberal Arts

^{1,2}Ubonratchathani University

Abstract

Its tragic political history and problematic social factors have caused the Chinese society to fall into hospitality crisis, causing its people to live unhappily. The Chinese government has realized this problem, so it is implementing a moral policy for its people to develop their consciousness of hospitality, hoping to have a better society in the future. This article presents four important issues (1) the concept and cultural expressions, (2) the new challenges, (3) the government policy of its revival, and (4) conclusion.

The conclusion of this article is that hospitality in Chinese society will be shaped by three social dimensions including morality in the society, ethics in careers, and family virtues.

Keywords ; Contemporary Chinese society, Chinese culture, Chinese's virtues, Hospitality

บทนำ

สังคมที่มีอารยธรรมที่ผ่านการสั่งสมมานับพันปีอย่างประเทศจีน ผ่านกาลเวลา และจุดเปลี่ยนทำให้เกิดปัญหาทางสังคม ปัญหาที่เกิดมาจากการขาดความเอื้อเฟื้อต่อกัน และต่อสังคมในภาพรวมของประเทศจีน รัฐบาลก็ได้เล็งเห็นว่าสิ่งปัญหาดังกล่าวนี้นี้ เป็นปัจจัยนำไปสู่สังคมที่ไม่สงบสุข ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างหวาดระแวง เห็นแก่ตัว และ ไม่มีความสุข ส่งผลต่อการปกครองประเทศในอนาคต จึงได้มีนโยบายเพื่อรณรงค์ส่งเสริม คุณธรรมทางสังคม ในบทความนี้จะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ 3 เรื่อง คือ 1. อุดมคติและการ แสดงออกทางวัฒนธรรมความเอื้อเฟื้อของสังคมจีน 2. ความท้าทาย และ 3. นโยบายของ รัฐบาลเพื่อสร้างคุณธรรมความเอื้อเฟื้อต่อไป

1. อุดมคติและการแสดงออกเกี่ยวกับวัฒนธรรมความเอื้อเฟื้อของสังคมจีน

คำสอนของลัทธิทางศาสนาก่อให้เกิดอุดมคติทางด้านคุณธรรมในสังคมจีน มีสามลัทธิที่เป็นหลัก คือ เต๋า (道Dào)¹ ขงจื้อ (儒Rú)² และ พุทธ (释Shì)³ ในจำนวนนี้ ลัทธิที่มีอิทธิพลต่อชาวจีน และเป็นรู้จักต่อชาวโลกมากที่สุดคือลัทธิขงจื้อ คำสอนเกี่ยวกับ คุณธรรมและวัตรปฏิบัติที่ขงจื้อกำหนดไว้ 5 อย่าง ภาษาจีนเรียกว่า อู่ฉาง 五常 Wǔcháng แปลว่า “วัตรห้า” มีดังนี้

วัตรหนึ่ง คือ เหริน (仁Rén) แปลว่า “เมตตา” คือความเมตตา การอุทิศตน ความกรุณาปรานี

วัตรสอง คือ อี้ (义Yì) แปลว่า “คุณธรรม” คือการยึดถือความถูกต้อง เที่ยงธรรม การยึดถือและเคารพในกฎเกณฑ์

วัตรสาม คือ หลี่ (礼Lǐ) แปลว่า “มารยาท” คือจริยปฏิบัติ การมีความ เคารพต่อกันอย่างสุภาพชนอย่างผู้มีอารยธรรม

¹ เต๋า (道Dào) คือ ลัทธิที่เน้นการเข้าหาธรรมชาติ การปรับตัวเข้าหาธรรมชาติ เรียนรู้ธรรมชาติและการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ อย่างสมดุล ศาสดาของ เต๋า คือ เล่าจื๊อ ได้เขียนข้อความลือถึง “เต๋า” ไว้ในชื่อคัมภีร์ชื่อ “เต๋าเต๋อจิง” (道德經 Dàodéjīng) แปลว่า คัมภีร์คุณธรรม

² ขงจื้อ (儒Rú) เป็นระบบด้านจริยธรรมและปรัชญาของจีน ซึ่งพัฒนาจากการสอนของขงจื้อ (551 - 479 ปีก่อนคริสต์ศักราช) นักปรัชญาชาวจีน คำสอนของขงจื้อมุ่งเน้นการพัฒนาคุณธรรมและการธำรงรักษารัฐธรรมนูญ

³ พุทธ (释Shì) คือ พระศรีศากยมนี พุทธเจ้าของทางฝ่ายมหายานออกเสียงพระนามทับศัพท์ว่า เสก เกีย คือ ศากยะ และ เมานี้ คือ มุนี รวมเป็น เสกเกียเมานี ซึ่งก็คือพระมหาสมณโคดม หรือ เจ้าชายสิทธัตถะ ที่ประสูติในสวนลุมพินีวัน ประเทศ อินเดีย ภาษาจีนใช้คำนี้เรียกศาสนาพุทธนิกายมหายาน

วัดรสี่ คือ จื่อ (智Zhì) แปลว่า “สติปัญญา” คือการยกย่องบูชาความรู้
แสวงหาสัจธรรม

วัดรห้า คือ ซิน (信Xìn) แปลว่า “ความเชื่อถือ สัจจะ” คือความจงรัก
ในภาระหน้าที่ของตน การรักษาสัจจะ และยึดมั่นในคำสัญญา

วัดทั้งห้าต่างก็แฝงความหมายและแนวปฏิบัติต่างกัน ในขณะเดียวกัน
ต่างก็มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วย ในวัดทั้งห้านี้ถือว่า

“仁” เมตตา เป็นหัวใจของวัดทั้งหมด เป็นคุณธรรมอันสูงส่งเหนืออื่นใด
เพราะหมายถึงจุดหมายหลักในการรักษาไว้ซึ่งชีวิตและความเป็นมนุษย์

“义” คุณธรรม คือข้อกำหนดของพฤติกรรมของมนุษย์ การกำหนด
คุณค่าความเป็นมนุษย์ในการปฏิบัติต่อผู้อื่นเมื่อมีเหตุขัดแย้ง

“礼” มารยาท คือการแสดงออกภายนอกที่มนุษย์ในสังคมพึงปฏิบัติต่อ
กันในชีวิตประจำวัน โดยอยู่บนพื้นฐานของ “仁” เมตตา และ “义” คุณธรรม

“智” สติปัญญา คือการใช้สติปัญญาภายใต้ขอบเขตที่ไม่ทำร้ายผู้อื่น ไม่
ทำลายผลประโยชน์ของผู้อื่น ไม่ผิดกฎเกณฑ์ของสังคม นั่นก็หมายความว่า การใช้ความ
รู้นั้นไม่อาจปฏิบัติออกนอกกลุ่มของ “仁” เมตตา และ “义” คุณธรรม

“信” สัจจะ คือการปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วย “仁” เมตตา “义” คุณธรรม “礼”
มารยาท, “智” สติปัญญา และ “信” สัจจะและจริงใจ ส่งผลให้สิ่งที่ปฏิบัติหรือ
แสดงออกมานั้นเกิดขึ้นมาจากน้ำใสใจจริง

การปฏิบัติตนโดยยึดหลักวัดทั้งห้านี้ ขงจื๊อถือว่าเป็นแนวทางการ “ฝึกตน”
ให้ถึงพร้อม เมื่อแต่ละบุคคลถึงพร้อมด้วยการณัฏฐธรรม คุณธรรม มารยาท สติปัญญา
และสัจจะ สังคมก็จะสงบสุข อันเป็นแนวทางสำคัญในการรักษาความสุขสงบของสังคม
ส่วนรวม และประเทศชาติ

แต่เราจะเห็นว่า ภาวการณ์ในประเทศจีนปัจจุบันเกิดความวุ่นวาย ประชาชน
ในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างหวาดระแวง ต่างคนต่างมีแนวโน้มในความเป็นวัตถุนิยม และ
บริโภคนิยมมากขึ้น มีความเป็นปัจเจกนิยมมากขึ้น ทำให้คำสอนที่เคยเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
เป็นเครื่องค้ำจุนสังคมที่มีมาแต่อดีตค่อยๆ เลือนหายไป เป็นเหตุให้สังคมจีน
ปัจจุบันอยู่ร่วมกันอย่างไม่มีความสุขมากขึ้นทุกขณะ

2. ความท้าทาย : มูลเหตุและสถานการณ์การขาดความเชื่อเพื่อในสังคมจีนปัจจุบัน

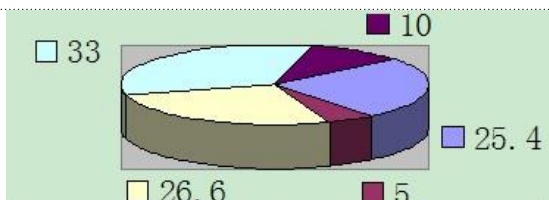
หากมองจากวัตรห้าที่ได้กล่าวข้างต้น น่าจะเป็นพื้นฐานที่มั่นคงของอารยธรรมและสังคมที่เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม แต่กลับพบว่าสังคมจีนในปัจจุบันขาดความเชื่อเพื่อต่อกัน มูลเหตุสำคัญนอกจากสิ่งที่เห็นได้ชัด คือ ความเจริญก้าวหน้าของสังคมโลก การถ่ายเททางวัฒนธรรมตะวันตกในเรื่องบริโภคนิยม วัตถุนิยม ก่อให้เกิดความเป็นปัจเจกนิยมแล้ว หากมองจากอดีตถึงปัจจุบัน ยังมีปัจจัยอื่นที่รวมเป็นแรงผลักดันให้เกิดสังคมที่ขาดความเชื่อเพื่อ ดังนี้

2.1 ความขัดแย้งของคำสอนดั้งเดิมกับคุณธรรมที่พึงประสงค์ในสังคมปัจจุบัน⁴

2.1.1 เน้นหนักคุณธรรมส่วนบุคคลละเลยคุณธรรมต่อส่วนรวม

วัตรปฏิบัติทั้งห้าแม้จะเป็นแนวทางการฝึกตนในการปฏิบัติต่อผู้อื่น ปฏิบัติต่อสังคม แต่จุดเริ่มต้นของการปฏิบัติคือ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง แล้วขยายสู่เครือญาติ ขยายสู่คนรู้จัก ขยายสู่บุคคลรอบข้าง และขยายสู่สังคม ดังนั้น ชาวจีนจึงยึดถือความสัมพันธ์ของบุคคลเป็นหลัก ยึดถือผลประโยชน์ของตนและคนใกล้ชิดเป็นหลัก ส่วนผลประโยชน์ของส่วนรวมถือเป็นรอง การปฏิบัติและการแสดงออกต่อคนแปลกหน้าจึงเป็นไปอย่างจิตซีต เฉยเมยและเย็นชา จากการสำรวจในหัวข้อ “เมื่อพบเจอกับเรื่องที่ผิดคุณธรรม คุณพร้อมที่จะออกหน้าปกป้องหรือไม่” มีเพียง 5% ที่ยินยอมออกมาปกป้องสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ในขณะที่ 33% ตอบว่ากลัวตนเองจะเดือดร้อน ได้แต่คิดแค่นอยในใจแต่ไม่กล้าพูดออกมา รายละเอียดแสดงในแผนภูมิต่อไปนี้

⁴พุทธ (釋Shì) คือ พระศรีศากยมุณี พุทธเจ้าของทางฝ่ายมหายานออกเสียงพระนามทับศัพท์ว่า เสก เกีย คือ ศากยะ และเมานี้ คือ มุณี รวมเป็น เสกเกียเมานี้ซึ่งก็คือพระมหาสมณโคตม หรือ เจ้าชายสิทธัตถะ ที่ประสูติในสวนลุมพินีวัน ประเทศอินเดีย ภาษาจีนใช้คำนี้เรียกศาสนาพุทธนิกายมหายาน

Tián Fāng (2010) Online.

- 5% ยินยอมสละตนเองเพื่อออกมาปกป้อง
- 10% เป็นเรื่องของหน่วยงานรักษาความสงบ
- 25.4% จะออกมาเมื่อแน่ใจว่าจะไม่เกิดผลเสียต่อตนเอง
- 26.6% จะออกมาปกป้องก็ต่อเมื่อมีผู้อื่นออกมาก่อน หากไม่มีใครออกมาก็ไม่ออก
- 33% กลัวตนเองจะเดือดร้อน ได้แต่คิดแค่นอยู่ในใจแต่ไม่กล้าพูดออกมา

2.1.2 ผลประโยชน์ สิทธิ และภาระหน้าที่ไม่ชัดเจน

คำสอนดั้งเดิมเน้นคุณธรรมที่เป็นความสัมพันธ์ของบนกับล่าง สูงกับต่ำ เช่น แม่ทัพเมตตา-ทหารภักดี พ่อปราณี-ลูกกตัญญู ผู้ใหญ่มีคุณ-ผู้น้อยคล้อยตาม พี่รัก-น้องเคารพ สามัคคี-ภรรยาคล้อยตาม เป็นต้น อันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กับบุคคลพึงปฏิบัติต่อกัน เน้นหนักการปฏิบัติต่อครอบครัวและคนรู้จัก แต่ขาดความรับผิดชอบต่อบุคคลที่มีต่อสังคมและประเทศชาติ เป็นเหตุให้คนขาดจิตสำนึกที่จะรักษาผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวม แต่ในขณะที่มีความคิดในเรื่องการปกป้องผลประโยชน์ส่วนตนและบุคคลใกล้ชิดเป็นสิ่งสำคัญกว่า

2.1.3 ความรู้สึกสำคัญกว่าเหตุผล

แนวคิดดั้งเดิมเน้นที่ครอบครัว โดยมีแนวคิดที่ต้องดูแลครอบครัวให้เรียบร้อยจึงจะสามารถปกครองประเทศได้ หากมีคนในครอบครัวกระทำผิดต่อสังคม ก็ต้องยึดถือครอบครัวไว้เสียก่อน คือ ปกป้องครอบครัว ดังนั้นจึงจะเห็นว่าการให้ความสำคัญกับครอบครัวมากกว่าความถูกต้อง ดังจะพบเห็นเหตุการณ์ในสังคม เช่น การกระทำผิดกฎหมายเพื่อประโยชน์ส่วนตน การยอมทำผิดกฎหมายเพื่อช่วยเหลือแก๊งค์คนสนิท เป็นต้น นี่ก็แสดงให้เห็นว่าผู้คนได้ละเลยความเป็นเหตุเป็นผล ความถูกต้อง และผลประโยชน์ของสังคมส่วนรวมเพียงเพราะความรู้สึกส่วนตน

2.2 ปัจจัยทางประวัติศาสตร์และสังคม

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และปัจจัยทางสังคมเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของประชาชนในสังคมโดยรวม ประเทศจีนเป็นประเทศที่เผชิญกับปัจจัยทั้งสองอย่างอย่างหนัก ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในเรื่องความเห็นแก่ตัว การขาดไมตรีจิต การขาดความเอื้อเฟื้อต่อกัน ปัญหาเหล่านี้นำมาซึ่งปัญหาทางสังคมอื่น ๆ มากมาย มูลเหตุทางประวัติศาสตร์และปัจจัยทางสังคมที่เป็นต้นเหตุของปัญหาดังกล่าวนี้ สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.2.1 การปฏิวัติวัฒนธรรม ช่วงก่อนการปฏิวัติ (ช่วงก่อนปี 1949)

เกิดเหตุการณ์การแบ่งฝักแบ่งฝ่าย การกดขี่ข่มเหงของชนชั้นศักดินา ความยากจน แร้นแค้นเดือดร้อนของประชาชน และการรุกรานจากต่างประเทศ ก่อให้เกิดความโกลาหลวุ่นวายไปทั่วทุกหย่อมหญ้าบนแผ่นดินจีน ด้วยแนวคิดที่ว่าประชาชนทุกคนเท่าเทียมกัน คณะปฏิวัติได้ทำการล้มล้างระบบศักดินา ยึดทรัพย์สินสมบัติ ที่ดินเข้ามาอยู่ในอำนาจรัฐทั้งหมด รัฐเป็นผู้ดูแลเรื่องความเป็นอยู่และปากท้องของประชาชน หนึ่งในวิธีการดูแลประชาชนคือ การจ่ายบัตรแลกอาหาร เสื้อผ้า เครื่องใช้ทุก ๆ วันประชาชนจะต้องถือบัตรนี้ไปรับอาหารจากทางการ แต่ก็ไม่ได้รับประกันว่ามีบัตรแล้วจะมีอาหารกิน หากวันไหนไปซื้ออาหารจากหมดแล้วก็ต้องอด ความหิวเป็นประสบการณ์อันเลวร้ายที่สอนให้ผู้คนในยุคนั้นเรียนรู้ที่จะเอาชีวิตรอดด้วยการแก่งแย่ง ทั้งยังเป็นเสมือนคำอบรมสั่งสอนที่ต้องถ่ายทอดสู่รุ่นลูกหลานให้ทุกคนต้องรู้จักแก่งแย่งแข่งขันเพื่อให้ตนเองอยู่ข้างหน้าผู้อื่นเสมอในทุก ๆ เรื่อง สิ่งนี้เป็นอาวุธร้ายที่ทำลายความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่จนแทบไม่มีเหลืออยู่ในสังคมจีน

2.2.2 จำนวนประชากร จำนวนประชากรจีน 1,400 ล้านคน นำมาซึ่งการดำเนินชีวิตที่ต้องแข่งขันกันมากขึ้น การแก่งแย่งแข่งขันที่ถูกปลูกฝังมาจากมูลเหตุในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรมเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ก็ถูกซ้ำเติมด้วยปัญหาจำนวนประชากรให้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น รัฐบาลจีนตระหนักและดำเนินการแก้ไขปัญหาโดยการใช้นโยบายวางแผนครอบครัว เมื่อปี.ศ. 1970 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ “การวางแผนครอบครัวควบคุมจำนวนประชากร และยกคุณภาพของประชาชนจีนให้สูงขึ้น” แต่ปัญหาทางสังคมกลับมีอย่างต่อเนื่อง ก็คือ ครอบครัวที่มีลูกคนเดียว ปัจจุบันเป็นคนในวัยหนุ่มสาว

ที่เติบโตมาด้วยชีวิตแบบ “小皇帝 xiǎo huángdì หมายความว่า จักรพรรดิน้อย” คือ เป็นศูนย์กลางของบ้าน ได้รับการเลี้ยงดูตามใจทุกอย่าง ไม่เคยต้องเผื่อแผ่หรือเรียนรู้ที่จะเสียสละให้กับใคร เป็นผู้รับและได้ทุกอย่างตามใจ เหตุนี้ทำให้ชาวจีนในยุคปัจจุบันไม่รู้จักการให้ เสียสละ และเอื้อเฟื้อ

2.2.3 ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ประเทศจีนมีความเติบโตทางเศรษฐกิจรวดเร็วมาก ปัญหาที่ตามมาคือความเหลื่อมล้ำของคนรวยกับคนจน จากการประกาศของสำนักงานสถิติแห่งชาติของรัฐบาลจีน พบว่า⁵ ความแตกต่างของคนรวยกับคนจนในปี ค.ศ. 2010 คิดเป็น 0.47 หมายความว่า เป็นความแตกต่างขั้นสูง (อ้างอิงข้อกำหนดของ Gini Coefficient ระดับ 0.2 คือระดับปกติ ระดับ 0.6 สูงที่สุด) ด้วยเหตุที่คนจนมีจำนวนมากกว่คนรวยทำให้คนจนต้องต่อสู้เพื่อให้รอดพ้นจากความยากจน การทำธุรกิจเป็นหนทางที่จะก้าวสู่ความร่ำรวยได้ แต่ด้วยเศรษฐกิจที่รุดหน้าไปเร็วเกินกว่าที่จะตามทันได้ หนทางหนึ่งที่ชาวจีนทำคือการมุ่งผลประโยชน์มากกว่าจริยธรรม เราจึงมักพบหรือได้ยินข่าวจากประเทศจีนอยู่เป็นประจำเกี่ยวกับสินค้าปลอม อาหารปลอม สารเจือปนในอาหาร การหลอกลวง อาชญากรรมต่าง ๆ เป็นต้น โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนทั้งร่างกายและจิตใจของผู้บริโภค สร้างภัยอันตรายต่อทั้งชาวจีนในประเทศเองและชาวโลกด้วย สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัว และการขาดความเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนมนุษย์อย่างชัดเจน

2.2.4 การศึกษา สำนักงานสถิติแห่งชาติจีนประกาศผลสำรวจจำนวนคนไม่รู้หนังสือในปี ค.ศ. 2010 ของประเทศจีนคิดเป็น 4.08% เมื่อคิดจากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,300 ล้านคน (ปัจจุบัน 1,400 ล้านคนแล้วแต่ยังไม่มีการสำรวจ) จะพบว่า มีจำนวนประชากรมากถึง 50 ล้านคนไม่รู้หนังสือ⁶ ในสังคมที่มีการแข่งขันสูงอย่างประเทศจีน คนไม่รู้หนังสือมักเป็นฝ่ายเสียเปรียบและถูกเอารัดเอาเปรียบ

⁵ 中国贫富差距 Zhōngguó shì pín fù chā jù (ความแตกต่างของคนจนกับคนรวยตามแบบของจีน) บทความในเว็บไซต์ <http://baike.soso.com/v4784424.htm> : สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2557

⁶ 中国教育科学研究院。“中国的扫盲教育”《教育研究》，1997年第6期。Zhōngguó jiàoyù kēxué yánjiūyuàn。"Zhōngguó de sǎománg jiàoyù" 《jiàoyù yánjiū》, 1997nián dì 6qī. (สถาบันวิจัยการศึกษาแห่งชาติจีน. (1997) “การจัดการศึกษาเพื่อลดจำนวนคนไม่รู้หนังสือของประเทศจีน” วารสารวิชาการวิจัยการศึกษา. ปี 1997 ฉบับที่ 6)

อยู่เสมอ คนไม่รู้หนังสือต้องปรับตัวเพื่อให้ตนเองมีชีวิตรอดในสังคมให้ได้ แต่การปรับตัวของคนไม่รู้หนังสือมักอยู่บนพื้นฐานของการเอาตัวรอดของตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น เราจึงมักจะพบเห็นปัญหาอาชญากรรม ขอทาน ฉกชิงวิ่งราว ล้วงกระเป๋า ลักขโมย หลอกหลวงเหล่านี้เป็นต้น เกิดขึ้นในสังคมจีนอยู่เป็นนิจ

2.2.5 การปกครอง ภายหลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ประเทศจีน

ปกครองด้วยระบอบคอมมิวนิสต์ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในชาติเป็นไปตามที่ รัฐบาลกำหนด หากมีการขัดขึ้นหรือต่อต้านก็จะถูกปราบปรามขั้นเด็ดขาดและร้ายแรง ความกดดันนี้ทำให้ประชาชนจีนไม่เกิดความรู้สึกของการมีส่วนร่วม ประชาชนรู้สึกแบ่งแยก ว่าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ นี่เป็นส่วนของตน ตัวอย่างปัญหาที่เกิดจากกรณีนี้เช่น การไม่มี จิตสำนึกในเรื่องสาธารณะ เพราะมองว่าสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ของของตน เราจึงพบว่าชาวจีน ไม่รักษาความสะอาดในที่สาธารณะ การถ่มน้ำลาย ทั้งขยะ ชีตเขียน ทำลาย ลักขโมยสมบัติ สาธารณะ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัวเช่นเดียวกัน

มูลเหตุข้างต้นสอดคล้องกับการสำรวจของสถาบันเพื่อสังคมที่ชื่อ Charities Aid Foundation⁷ ที่จัดทำโดย Gallup Poll ของประเทศอังกฤษ เกี่ยวกับการทำอะไรเพื่อคนอื่น ของคนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยสอบถามกลุ่มตัวอย่างประเทศละ 500-2,000 คน ใน 153 ประเทศทั่วโลกในสามเรื่องใหญ่ ๆ ได้แก่ การบริจาคเงินเพื่อการกุศล การสละเวลา เพื่อทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ และการช่วยเหลือคนแปลกหน้าที่ตนไม่รู้จัก จากการ จัดอันดับห้าปี ผลปรากฏว่าประเทศที่ได้คะแนนมากเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ United States of America สำหรับประเทศไทยนั้นได้คะแนนเป็นลำดับที่ 15 ในขณะที่ประเทศจีนอยู่ใน อันดับที่ 133 จากทั้งหมด 153 ประเทศ

ความเจ็บปวดทางประวัติศาสตร์และปัจจัยทางสังคมที่โหดร้ายทำให้ชาวจีน เผลอชีวิตที่ยากลำบากมาในแบบเดียวกัน เป็นเสมือนแบหาลอมให้คนในสังคมมีความคิด นิสัย พฤติกรรมเป็นอย่างเดียวกัน ปัจจัยที่กล่าวมาข้างต้นสร้างความเห็นแก่ตัว การขาด ไมตรีจิต และขาดความเอื้อเฟื้อต่อกัน ส่งผลกระทบต่อความสุขของคนในชุมชนเองตั้งแต่ ขนาดเล็กเช่นครอบครัวไปจนถึงขนาดใหญ่ได้แก่ประเทศชาติและสังคมโลก ซึ่งผลจากการ สำรวจที่กล่าวถึงข้างต้นก็ชี้ให้เห็นแล้วว่า สังคมจีนประสบปัญหาน้อยอย่างหนัก

⁷ เข้าถึงได้ทาง <http://cafonline.org> : สืบค้นเมื่อ 4 มีนาคม 2557

3. นโยบายเพื่อการรณรงค์เกี่ยวกับความเอื้อเฟื้อของรัฐบาล

ในหัวข้อนี้จะอธิบายเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลและผลที่เกิดจากนโยบายดังกล่าว โดยจะแบ่งเป็น 3 หัวข้อ คือ 3.1 นโยบายของรัฐบาล 3.2 ภาพความหวังความเอื้อเฟื้อในสังคมจีนปัจจุบัน และ 3.3 วาทกรรมความเอื้อเฟื้อในสังคมจีนปัจจุบันดังต่อไปนี้

3.1 นโยบายของรัฐบาล

รัฐบาลจีนได้ตระหนักถึงปัญหาที่คนในชาติขาดความเอื้อเฟื้อต่อกันจากสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หากไม่เร่งดำเนินการปลูกจิตสำนึกในเรื่องคุณธรรมความเอื้อเฟื้อ ก็สามารถมองเห็นภาพความวุ่นวายของสังคมในอนาคตได้ไม่ยากนัก จึงได้เริ่มดำเนินนโยบายส่งเสริมและรณรงค์เกี่ยวกับคุณธรรมสามประการให้ประชาชนชาวจีนได้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำรงชีวิต เพื่อความผาสุกของสังคมในอนาคต คุณธรรมสามประการมีดังนี้

3.1.1 社会公德 shèhuì gōngdé: จริยธรรมนำสังคม เป็นหลักในการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคม มีข้อกำหนดและรายละเอียด 5 เรื่อง ดังนี้

文明礼貌、助人为乐、见义勇为、爱护公物、保护环境、
遵纪守法。

wénmíng lǐmào、zhùrén wéilè、jiànyì yǒngwéi、àihù
gōngwù、

bǎohù huánjìng、zūnjì shóufǎ

มารยาทอารยชน ช่วยคนแล้วเป็นสุข ปลูกจิตกล้าหาญมั่นคุณธรรม
รักสมบัติสาธารณะ สิ่งแวดล้อมรักษาไว้ เคารพกฎหมายวินัยของสังคม

(1) 文明礼貌 wénmíng lǐmào มารยาทสุภาพชน

คือ การปฏิบัติตนแบบสุภาพชนต่อกัน ต้องยึดถือการคบหาสมาคมกันอย่างรักใคร่สามัคคีเอื้ออารีต่อกัน ไม่พูดคำหยาบ ไม่หว่านระแวงสงสัยซึ่งกันและกัน และไม่หลอกลวงกันและกัน

(2) 助人为乐、见义勇为、zhùrén wéilè、jiànyì yǒngwéi ช่วยคนแล้วเป็นสุขสุข ปลุกจิตกล้าหาญมั่นคุณธรรม บุคคลถือเป็นสมาชิกในสังคม การอยู่ร่วมกันในสังคมนั้นสมาชิกทุกคนจะต้องมีมิตรไมตรีต่อกัน ดูแลเอาใจใส่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ดังคำกล่าวที่ว่า “คนที่รักคนอื่นก็จะได้รับความรักตลอดไป คนที่เชื่อมั่นผู้อื่นก็จะได้รับความเชื่อมั่นตลอดไป” ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเราไม่อาจที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขหรือราบรื่นไปเสียทุกอย่าง และหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่น หากเราอยู่ร่วมกันด้วยความเอื้อเฟื้อ มีน้ำใจช่วยเหลือกันและกัน สังคมก็จะสงบสุข อีกประการหนึ่ง การเป็นสมาชิกในสังคมจะต้องยึดมั่นในคุณธรรม ปฏิเสธสิ่งผิดกฎหมายอย่างกล้าหาญ สิ่งนี้นับเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่นำมาซึ่งการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมไว้ได้

(3) 爱护公物 àihù gōngwù รักสมบัติสาธารณะ สมาชิกในสังคมทุกคนมีหน้าที่ร่วมกันในการรักษาดูแลสมบัติสาธารณะของประเทศ ไม่ทำลายไม่ให้ผู้อื่นมาทำลายและรุกราน

(4) 保护环境 bǎohù huánjìng สิ่งแวดล้อมรักษาไว้ สมาชิกในสังคมจะต้องให้ความสำคัญกับสุขอนามัยของตนเองและส่วนรวมด้วยการรักษาสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และปลอดภัย เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมที่งดงาม นำมาซึ่งความสบายใจ

(5) 遵纪守法 zūnjì shóufǎ เคารพกฎหมายวินัยของสังคม กฎหมายเป็นเป็นส่วนประกอบหนึ่งของศีลธรรม ถือเป็นข้อตกลงร่วมกันในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม การเคารพกฎหมาย ระเบียบ กติกานับเป็นศีลธรรมอันดีงามที่สมาชิกในสังคมพึงยึดถือปฏิบัติ กฎหมายเป็นข้อกำหนดระดับชาติ ระเบียบเป็นแนวปฏิบัติ กติกาเป็นข้อตกลงร่วมกันของสังคม สมาชิกในสังคมมีหน้าที่ต้องเรียนรู้กฎหมาย เคารพและยึดถือปฏิบัติ ก็จะไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถรักษาสีทธิของตนเอง สามารถรักษาสีทธิประโยชน์ของส่วนรวม เพียงเท่านั้นสังคมก็มีความสุขได้

3.1.2 职业道德 zhíyè dàodé: จริยธรรมสัมมาชีพ

爱岗敬业、诚实守信、办事公道、服务群众、奉献社会。

àigǎng jìngyè 、chéngshí shǒuxìn 、bànshì gōngdào 、
fúwù qúnzhòng 、fèngxiàn shèhuì 。

รักงานศรัทธาวิชาชีพ ชื่อสัตย์สุจริต
เที่ยงธรรมกิจการงาน
บริการมวลชน อุทิศตนเพื่อสังคม

(1) 爱岗敬业 àigǎng jìngyè รักงานศรัทธาวิชาชีพ

คนทำงานต้องรักงาน และรักตำแหน่งหน้าที่ของตนเองเป็นอันดับแรก และเคารพศรัทธาในวิชาชีพของตน ปฏิบัติงานด้วยความขยันหมั่นเพียรตลอดจนมีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติ

(2) 诚实守信 chéngshí shǒuxìn ชื่อสัตย์สุจริต

คุณธรรมข้อนี้เป็นทั้งคุณธรรมในการปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีของสังคม และยังเป็นหนึ่งในจริยธรรมสัมมาชีพที่คนทำงานพึงยึดถือปฏิบัติ คนทำงานต้องยึดมั่นความชื่อสัตย์สุจริต ดำเนินกิจการถูกต้องตามกฎหมาย รักษาสัญญา รักษาความเชื่อถือและชื่อเสียงของตน

(3) 办事公道 bànshì gōngdào เที่ยงธรรม

กิจการงาน คนทำงานต้องยึดมั่นความเที่ยงธรรม ความโปร่งใสเปิดเผยและตรวจสอบได้ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่ทำงานตามอารมณ์ความรู้สึก ไม่ใช้อำนาจหน้าที่สร้างความเสียหายให้หน่วยงาน ไม่ใช้อำนาจหน้าที่สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชน และไม่นำงานส่วนรวมไปทำเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน

(4) 服务群众 fúwù qúnzhòng บริการมวลชน

การทำงานต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ต้องคิดถึงส่วนรวมอยู่เสมอ และมุ่งมั่นทำงานเพื่อส่วนรวม สร้างสรรค์ผลงานที่ดีมีคุณภาพเพื่อสังคมในภาพรวม

(5) 奉献社会 fèngxiàn shèhuì อุทิศตน

เพื่อสังคม การทำงานต้องสร้างจิตสำนึกและจิตวิญญาณของการอุทิศตนเพื่อสังคม นับเป็นจุดสูงสุดของปณิธานการทำงานตามแนวคิดแห่งระบอบคอมมูนของประชาชาติจีน

การทำงานโดยยึดจริยธรรมสัมมาชีพ 4 ประการอันได้แก่ “รักษานศรัทธาวิชาชีพ ซื่อสัตย์สุจริต
เที่ยงธรรมกิจการงาน บริการมวลชน” เป็นบันไดก้าวขึ้นสู่จริยธรรมสัมมาชีพขั้นสูงสุด
คือ “การอุทิศตนเพื่อสังคม”

3.1.3 家庭美德 jiāting měidé : คุณธรรมนำครอบครัว

尊老爱幼、男女平等、夫妻和睦、勤俭持家、邻里团结。
zūnlǎo àiyòu 、nánǚ píngděng 、fūqī hé mù 、
qínjiǎn chíjiā 、línǚ tuánjié 。

เคารพอาวุโสเมตตาผู้เยาว์ ชายหญิงเท่าเทียม สามัคคีรักใคร่
หมั่นเพียรมัธยัสถ์ครองเรือน เครือญาติเพื่อนบ้านสามัคคี

(1) 尊老爱幼 zūnlǎo àiyòu เคารพอาวุโส
เมตตาผู้เยาว์ ภาษาจีนมีคำกล่าวว่า “อาวุโสก็ต้องจากไป เยาว์วัยก็ต้องเลี้ยงดู”
เกิดเป็นขนบธรรมเนียมที่ชาวจีนอบรมสั่งสอนกันมาในเรื่องของการเคารพผู้อาวุโสและ
เมตตาผู้เยาว์ ผู้ใดไม่มีความกตัญญูรู้คุณผู้อาวุโส ใครไม่มีความเมตตาต่อผู้เยาว์ก็จะ
ถูกตำหนิติเตียนจากสังคมว่า “ไร้คุณธรรม” มิติของความสัมพันธ์นี้มีสองทาง คือ
พ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ในครอบครัวมีภาระหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องเลี้ยงดูบุตรหลาน
ของตนให้เติบโตใหญ่ ทำให้เกิดเป็นมิติที่สองตามมา นั่นก็คือ ความเคารพต่อผู้อาวุโส
ซึ่งเกิดมาจากแนวคิดที่ว่าคนเราเมื่อเกิดมา พ่อแม่ญาติผู้ใหญ่เป็นผู้เลี้ยงดู อบรมสั่งสอน
ด้วยความรักความเมตตา ดังนั้นเด็กจึงต้องให้ความเคารพผู้ใหญ่ ดังคำกล่าวที่ว่า
การปฏิบัติต่อผู้ใหญ่ในวันนี้ก็เปรียบเสมือนการปฏิบัติต่อตนเองในวันหน้านั่นเอง

(2) 男女平等 nánǚ píngděng ชายหญิงเท่าเทียม
ในอดีตที่ผ่านมาสังคมจีนให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง คุณธรรมของ
ครอบครัวจึงเน้นไปที่มุ่งขจัดความคิดการกดขี่สตรีเพศ ทุกคนมีภาระหน้าที่ มีสิทธิทั้งใน
ครอบครัวและในสังคมเท่าเทียมกัน ลูกชายหญิงได้รับการเลี้ยงดูให้การศึกษาเท่าเทียมกัน
รวมไปถึงการทำงานและการรับมรดกก็ต้องมีความยุติธรรมเท่าเทียมด้วยเช่นกัน
ครอบครัวต้องปลูกฝังแนวคิด “หญิงชายก็ลูกเราดีทั้งสอง” ขจัดความรู้สึก “ดีใจได้ลูกชาย
ก้มหน้าอับอายได้ลูกสาว” และขจัดแนวคิด “ทั้งลูกสาว” ให้หมดไปจากสังคมจีน

ต้องปลูกจิตสำนึกให้เพศชายรู้จักเคารพความแตกต่างของเพศ ขณะเดียวกันเพศหญิงก็ต้องมีความมั่นใจ รักศักดิ์ศรี แข็งแกร่ง เลือกทางเดินชีวิตด้วยตนเอง ไม่แพ้เพศชาย และสร้างโลกใหม่ที่ผู้หญิงสามารถ “เป็นเจ้าของชีวิต และเป็นเจ้าของการทำงาน” ด้วยตนเอง

(3) 夫妻和睦 *fūqī hé mù* สามิภรรยารักใคร่กลมเกลียว ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของชายหญิงก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวตามมามากมาย โดยเฉพาะสังคม “ผู้ชายเป็นใหญ่” ของสังคมจีน ดังจะเห็นได้จากอัตราการหย่าร้างที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากเดิม ในปี ค.ศ. 2002 อัตราการหย่าร้าง 6.1% ปี ค.ศ. 2010 คิดเป็น 9.3%⁸ สาเหตุหลักมาจากปัญหาการนอกใจกัน ดังนั้นสามิภรรยาต้องยึดถือและมีความเคารพรักใคร่ เชื่อใจ ช่วยเหลือ ให้อภัย ยกย่อง ปลอดภัย และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

(4) 勤俭持家 *qínjiǎn chíjiā* ครองเรือนด้วยความหมั่นเพียรมัธยัสถ์ ธรรมเนียมจีนยึดถือในเรื่องความมัธยัสถ์มาก ดังคำกล่าวที่ว่า “ความมานะคือต้นไม้เงิน ความมัธยัสถ์คืออ่างหยก” นับตั้งแต่การปฏิวัติประเทศเป็นต้นมา ประชาชนชาวจีนมีความเป็นอยู่ดีขึ้นเป็นลำดับ จากระดับ “อุนอ๋ม” ขึ้นสู่ระดับ “สุขสบาย”⁹ แต่การยึดถือคุณธรรมในเรื่องความหมั่นเพียรและมัธยัสถ์ก็ยังคงต้องปลูกฝัง สิ่งที่ถือเป็นคุณธรรมความมัธยัสถ์นี้คือ “ขยันขันแข็ง ทรัพย์เข้าจึงออก ประหยัดมัธยัสถ์ จีบจ่ายอย่างพอเพียง” ข้อปฏิบัติมีสองประการ คือ 1. อย่าเปรียบเทียบกับผู้อื่น และ 2. ใช้จ่ายให้สมฐานะของตนเอง เมื่อปฏิบัติได้เช่นนี้แล้วจึงจะสามารถครองตนครองเรือนได้อย่างราบรื่นและมั่นคง

(5) 邻里团结 *línlí tuánjié* เครือญาติเพื่อนบ้านสามัคคี ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านส่งผลต่อความสุขและความราบรื่นในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างมาก ดังมีคำกล่าวว่า “远亲不如近邻 *yuǎnqīn bùrú jìnlín* ญาติไกลไม่สู้เพื่อนบ้านใกล้” ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยที่ทำให้โลกแคบเข้าทุกวัน ความห่างไกลก็ใกล้เข้า แต่กลับพบว่าความใกล้ชิดของคน

⁸ ข้อมูลนี้ได้มาจากบทความเรื่อง 离婚率 *lìhūnlǜ* อัตราการหย่าร้าง จาก เว็บไซต์ไปเคอ <http://www.baike.com/wiki>

⁹ ทางการเงินแบ่งระดับคุณภาพชีวิตของพลเมืองเป็น 4 ระดับ คือ ยากจน (贫困 *pínkùn*) อุนอ๋ม (温饱 *wēnbǎo*) มีเสื้อผ้าพอใส่ มีอาหารพอกิน) เสียดาย (小康 *xiǎokāng*) และร่ำรวย (富裕 *fùyù*) ระดับ เสียดาย อยู่ตรงกลางระหว่างระดับ มีอาหารพอใช้ กับระดับร่ำรวย จัดว่าเป็นระดับที่ “สุขสบาย”

นับวันกลับยิ่งห่างเหิน โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ คนที่อาศัยอยู่ในตึกเดียวกัน ประตูดตรงข้ามกันยังไม่รู้จักกัน ต่างคนต่างมีชีวิตอยู่ร่วมกันแบบ “ได้ยินเพียงเสียงหมาเสียงไก่ เป็นตายไม่เคยไปมาหาสู่” คุณธรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนบ้านมี “กันและกัน” ที่ต้องยึดถือปฏิบัติ 5 อย่าง คือ (1) 互尊 hù zūn คือการเคารพในความเป็นมนุษย์ของกันและกัน (2) 尊重 zūnzhòng คือการเคารพในสิทธิของกันและกันตามกฎหมาย เช่น ไม่ส่งเสียงดัง การปลูกต้นไม้รดน้ำต้นไม้ต้องคำนึงถึงคนที่อยู่ชั้นล่าง พึงอย่าสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่กันและกัน (3) 互助 hù zhù คือ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ขจัดความคิดเดิมที่ว่า “กวาดแต่หิมะหน้าบ้านตน อย่าไปสนน้ำค้างหลังคาบ้านใคร” ปลูกฝังความคิดใหม่ว่า “ความทุกข์ยากของเพื่อนบ้านคือความลำบากของเรา” เช่น การเก็บกวาดทำความสะอาดบริเวณที่อยู่อาศัยทั้งในบ้าน นอกบ้าน และรอบบ้าน (4) 互让 hù ràng คือ การให้ การเสียสละและการยอมซึ่งกันและกัน คนอยู่ด้วยกัน ใกล้กันก็ยากที่จะหลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งกัน เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังนี้ขึ้น ทั้งสองฝ่าย ก็จงอย่ายึดถือเอาเป็นอารมณ์ คิดเล็กคิดน้อยต่อกัน หากสามารถอธิบายให้ฝ่ายตรงข้าม เข้าใจได้ก็ต้องอธิบาย หากไม่อาจอธิบายได้ก็ยอมถอยกันสักก้าว เรื่องราวก็จะผ่านไป การกระทบกระทั่งกันเกิดมาจาก “ทางแคบต้องเบียดเสียด” แต่หากถอยออกมาคนละก้าว ก็จะพบกับ “น่านน้ำทะเลกว้าง เวียงฟ้าสุดแสนไกล” (5) 互谅 hù liàng คือ การให้อภัยซึ่งกันและกัน เราต้องใจกว้าง เข้าใจชีวิตประจำวัน เข้าใจงาน เข้าใจอาชีพ และเข้าใจความยากลำบากของเพื่อนบ้าน อย่าตั้งหน้าตั้งตาเอาผิดคิดโทษต่อกัน ต้องเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และมีความโอบอ้อมอารีต่อกัน

3.2 ภาพความหวังความเชื่อเพื่อในสังคมจีนปัจจุบัน

จากการณรงค์เกี่ยวกับความเชื่อเพื่อของรัฐบาลจีนสามประการข้างต้น อันได้แก่ ศีลธรรมนำสังคม จริยธรรมสัมาชีพ และคุณธรรมนำครอบครัว เราจะพบภาพการณรงค์ที่ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานทางราชการได้นำมาขยายความ และประชาสัมพันธ์อย่างกว้างขวาง ในหัวข้อนี้จะได้นำตัวอย่างมานำเสนอ ดังนี้

3.2.1 社会公德 shèhuì gōngdé: ศีลธรรมนำสังคม

(1) 文明礼貌 wénmíng lǐmào มารยาทอารยชน

 http://www.nipic.com	ป้ายรณรงค์นี้มีข้อความว่า 礼貌是你高雅、助人是你快乐、 谦让增添美德。lǐmào shì nǐ gāoyǎ、zhùrén shì nǐ kuàilè、 qiānràng zēngtiān měidé แปลว่า “มารยาททำให้คุณสูงส่ง ช่วยคนทำให้ คุณมีความสุข การเสียสละทำให้เต็มเปี่ยมด้วย คุณธรรม”
 www.cnr.cn	ภาพการพูดจากับผู้อื่น เรามัก จะพบว่า ชาวจีนพูดคุยกันเสียงดัง เหมือน ทะเลาะกัน นั่นเป็นเพราะความคิดที่ว่า คนที่พูดเสียงเบาเป็นคนไม่มีอำนาจ แต่บางครั้งกลับเป็นสิ่งที่รับไม่ได้ในสังคม ประเทศอื่น ภาพการรณรงค์นี้เพื่อให้เห็น ว่าการกระทำความก้าวเป็นความรังเกียจ ของสังคม

(2) 助人为乐、见义勇为、zhùrén wéilè、 jiànyì yǒngwéi ช่วยคนเพื่อความสุข ปณิธานกล้าหาญมั่นคุณธรรม

 www.ekoooo.com	ภาพการช่วยเหลือเกื้อกูล ซึ่งกันและกัน ตนเองก็มีความสุข ผู้ที่ได้ รับการช่วยเหลือก็มีความสุข สังคมก็มี ความสุข
---	--

 http://fj.sina.com.cn	ในภาพเป็นการจับผู้ร้าย ทั้งที่ตนเองก็ไม่ได้เป็นตำรวจ แต่ในฐานะพลเมืองคนหนึ่ง เมื่อพบเห็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องก็ต้องมีความกล้าหาญในการพิทักษ์รักษาคุณธรรม
--	---

(3) 爱护公物 àihù gōngwù รักสมบัติสาธารณะ

 www.nipic.com	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 爱护公物使每个公民应尽的义务 àihù gōngwù shǐ měigè gōngmín yīngjìn de yìwù แปลว่า รักสมบัติสาธารณะเป็นหน้าที่ของพลเมืองทุกคน
 www.nipic.com	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 爱护公物，一起来。 àihù gōngwù, yìqǐ lái มาร่วมมือกัน รักษาสาธารณสมบัติ

(4) 保护环境 **bǎohù huánjìng** สิ่งแวดล้อมรักษาไว้

 www.nipic.com	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 保护环境，就是爱惜生命。 bǎohù huánjìng jiùshì àixī shēngmìng แปลว่า รักษาสภาพแวดล้อม รักษชีวิต
 www.nipic.com	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 每人少扔一张纸，地球就会更美丽。 měi rénshǎo rēng yì zhāng zhǐ gǔdìqiú jiùhuì gèng měilì แปลว่า ทิ้งเศษกระดาษให้น้อยลงเพียงคนละแผ่น โลกนี้ก็ยิ่งงดงาม

(5) 遵纪守法 **zūnjì shóufǎ** เคารพกฎวินัยของสังคม

 www.tupain58.com	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 遵纪守法，一对夫妻只生一个孩子。 zūnjì shóufǎ, yíduì fūqī zhǐshēng yíge háiizi. แปลว่า เคารพ กฎหมาย สามิภรรยา 1 คู่ มีลูกเพียง 1 คน
 www.ce.cn	ภาพการรณรงค์นี้มีข้อความว่า 做知法，守法的好少年。zuò zhīfǎ, shóufǎ de hǎo shàonián แปลว่า เป็นเด็กดีที่รู้และเคารพกฎหมาย สะท้อน ให้เห็นว่า ทางกรจึนปลุกกฎหมายมาก ตั้งแต่วัยเด็ก จะได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รู้ และเคารพกฎหมาย

3.2.2 职业道德 zhíyè dàodé: จริยธรรมสัมมาชีพ

(1) 爱岗敬业 àigǎng jìngyè รักงานศรัทธาอาชีพ

 www.nipic.com	แผ่นภาพประชาสัมพันธ์รณรงค์เกี่ยวกับจรรยาบรรณในวิชาชีพของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในประเทศจีน มีข้อความว่า 爱岗敬业，无私奉献。àigǎng jìngyè , wúsī fèngxiàn รักงานศรัทธาอาชีพ อุทิศตนไม่เห็นแก่ตัว
 news.e21.cn	ภาพโปสเตอร์ที่ประชาสัมพันธ์รณรงค์เกี่ยวกับจริยธรรมสัมมาชีพ มีข้อความว่า 爱岗敬业，坚定立场，奉献无悔。àigǎng jìngyè , jiāndìng lìchǎng , fèngxiàn wúhuǐ แปลว่า ศรัทธาอาชีพรักการทำงาน ยึดมั่นในจุดยืน อุทิศตนไม่เสียตาย

(2) 诚实守信 chéngshí shǒuxìn ชื่อสัตย์สุจริต

 www.csmqh.com	ใบประกาศเกียรติคุณบริษัทผลิตเหล็กกล้ายู่หัว บนใบประกาศมีข้อความว่า 诚实守信，利益共享。chéngshí shǒuxìn , lìyì gòngxiǎng。 แปลว่า รักษาสัตย์ รักษาความเชื่อมั่น ร่วมกันรับประโยชน์
---	--

 www.xinyao.com.cn	ใบประกาศเกียรติคุณบริษัทผลิทยา บนใบประกาศมีข้อความว่า 诚实守信等 级 (A级) chéngshí shòuxìn děngjí (Ají) แปลว่า ระดับความซื่อสัตย์และเชื่อมั่น เกรด A เป็นรางวัลของสมาคมบริษัทผู้ผลิต ยาของมณฑลกว่างต้ง
--	--

(3) 办事公道 bànshì gōngdào เที่ยงธรรมกิจการงาน

 www.iquest.hk	แผ่นประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับคติ การทำงาน ต้องประกอบด้วยสามอย่างเรียกว่า “三公 sāngōng” ได้แก่ 公平 gōngpíng 公正 gōngzhèng 公开 gōngkāi หมายความว่า ยุติธรรม เที่ยงธรรม และ เปิดเผย
 www.nipic.com	ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมจีน เกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่พบเห็นได้บ่อย ก็คือ การให้ “ของแดง” กับหมอ เพื่อให้ได้ รับการรักษาที่ดี ผู้ที่มอบของแดงก็จะได้รับ การดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษทั้งจากแพทย์ และโรงพยาบาล ถือเป็นการผิดจรรยาบรรณ ทางการแพทย์ การต่อต้านการรับของแดง ของแพทย์จึงถูกรณรงค์ในเรื่องความเที่ยงธรรม กิจการงาน

(4) 服务群众 fúwù qúnzhòng บริการมวลชน

 www.nipic.com	แผ่นป้ายโฆษณาโรงพยาบาล แห่งหนึ่ง มีข้อความว่า 服务群众 有情，不忘医德准则。fúwù qúnzhòng yǒuqíng, búwàng yīdé zhǔnzé. บริการมวลชนด้วยหัวใจ ไม่ลืม จรรยาบรรณการแพทย์
 www.nipic.com	บัตรประจำตัวคณะกรรมการ พรรคประจำอำเภอ บนบัตรมีข้อความว่า 服务群众联系卡fúwù qúnzhòng liánxìkǎ แปลว่า “บัตรติดต่อพนักงาน บริการมวลชน” หมายความว่า ผู้ถือบัตร นี้เป็นพนักงานของรัฐ มีภาระหน้าที่คือ “บริการมวลชน”

(5) 奉献社会 fèngxiàn shèhuì อุทิศตนเพื่อสังคม

 news.iqilu.com	บนแผ่นประชาสัมพันธ์นี้มีข้อความว่า 志愿服务，关爱他人，奉献社会 zhìyuàn fúwù, guānài tārén, fèngxiàn shèhuì อาสาบริการช่วยเหลือผู้อื่น อุทิศตนเพื่อมวลชน
 news.iqilu.com	บนแผ่นประชาสัมพันธ์นี้มีข้อความว่า 学习雷锋，服务他人，奉献社会 xuéxí Léi Fēng, fúwù tārén, fèngxiàn shèhuì แปลว่า “เอาอย่างเหลียงเฟิง บริการผู้อื่น อุทิศตนเพื่อมวลชน” เหลียงเฟิง เป็นทหารในสังกัดกองทัพปลดแอกประชาชนของสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้เข้าร่วมเป็นยุวสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนสมัครเข้าเป็นทหารพลการในกองทัพปลดแอกประชาชนตั้งแต่อายุ 20 ปี และประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ด้วยวัยเพียง 21 ปี ภายหลังการเสียชีวิต ชื่อและภาพลักษณ์ของเหลียงเฟิง ถูกพรรคคอมมิวนิสต์จีนนำมาใช้ในการโฆษณาอย่างกว้างขวาง ในฐานะประชาชนจีนตัวอย่าง ผู้มีความสมถะ ทุ่มีและอุทิศตนให้กับแนวทางของเหมาเจ๋อตง

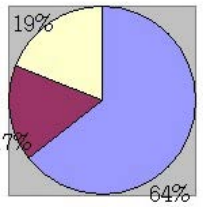
3.2.3 家庭美德 jiāting měidé : คุณธรรมนำครอบครัว

(1) 尊老爱幼 zūnlǎo àiyòu เคารพอาวุโสเมตตา

ผู้เยาว์

 www.nipic.com	บนแผ่นประชาสัมพันธ์นี้มีข้อความว่า 尊老爱幼是中华民族的传统美德。zūnlǎo àiyòu shì zhōnghuá mínzú de chuántǒng měidé แปลว่า เคารพอาวุโสเมตตาผู้เยาว์เป็นคุณธรรมของเราชาวจีน
 www.tupain58.com	บนแผ่นประชาสัมพันธ์นี้มีข้อความว่า 尊重老人就是尊重你的将来。zūnzhòng lǎorén jiùshì zūnzhòng nǐde jiānglái หมายความว่า เคารพผู้อาวุโสก็คือการเคารพตัวท่านเองในอนาคต

(2) 男女平等 nánǚ píngděng ชายหญิงเท่าเทียม

圖4-男女平等思想促使女性社會地位提高 www.zhuhu.com	ผลการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความเสมอภาคชายหญิงในสังคมจีนปัจจุบันพบว่า 64% เห็นด้วย 19% ไม่เห็นด้วย 17% ไม่มีความคิดเห็น ผลสำรวจนี้จัดทำโดยเว็บไซต์สนทนาปัญหาสังคมของจีน ชื่อ Zhihu
---	---

blog.1688.com

ตราสัญลักษณ์นี้เป็นของ ศูนย์
ประชาสัมพันธ์การศึกษาความเสมอภาค
ชายหญิงแห่งมณฑลเจียงซู สะท้อน
ให้เห็นว่ารัฐบาลจีนให้ความสำคัญกับ
ความเสมอภาคชายหญิง มีการจัดตั้ง
ศูนย์หรือหน่วยงานที่ดำเนินการด้านนี้
โดยเฉพาะทั้งระดับประเทศ และหน่วยงาน
ระดับท้องถิ่น

(3) 夫妻和睦 fūqī hé mù สามิภรรยารักใคร่

meide.kids21.cn

ความสัมพันธ์ของสามิภรรยา
เป็นพื้นฐานของครอบครัวที่สำคัญเป็น
สิ่งรับประกันความสุขของครอบครัว
จากเดิมที่ชายเป็นใหญ่ในบ้านเพราะเป็น
ผู้ทำเลี้ยงครอบครัว ฝ่ายหญิงอยู่บ้านดูแล
การงานในบ้าน แต่ในยุคที่สังคมเปลี่ยนไป
ทั้งสามิภรรยาต่างช่วยกันหาเลี้ยง
ครอบครัว จึงมีการส่งเสริมความเท่า
เทียมชายหญิง ในภาพฝ่ายหญิงบอกว่า
“คุณไปพักผ่อนเถอะ เตี่ยฉันล้างจานเอง”
ฝ่ายชายบอกว่า “เมียจำ เตี่ยผมล้างจาน
ให้เองนะ”

(4) 勤俭持家 qínjiǎn chíjiā ครองเรือนด้วยความ

หมั่นเพียรมัธยัสถ์

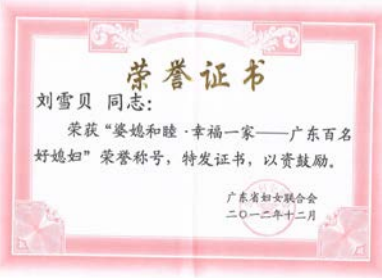

http://www.cgan.com.hk	ภาพวาดจากนิทานสุภาษิต ที่ว่า 大富由天小富由勤俭 dàfù yóu tiān xiǎo fù yóu qínjiǎn มหาเศรษฐีฟ้า ลิขิต เศรษฐีน้อยมีชัยส่ประหยัดเอา เป็น คำสอนที่ชาวจีนใช้อบรมสั่งสอนบุตรหลาน ในเรื่องความขยันหมั่นเพียร และการ ประหยัดอดออม
--	---

(5) 邻里团结 línlǐ tuánjié เครือญาติเพื่อนบ้าน

สามัคคี

http://e.hznews.com	ภาพการจินตนาการการวาง ผังเมืองเป็นรูปตัวอักษรจีนว่า 团结 tuánjié แปลว่า สามัคคีสามัคคี เป็น ภาพประกอบบทความในหนังสือพิมพ์ จีนชื่อ ดงเจียงสือป่าว เรื่อง 你理解我 关心 楼上楼下如至亲 nǐ lǐjiě wǒ guānxīn lóushàng lóuxià rú zhìqīn แปลว่า คุณเข้าใจ ฉันใส่ใจ ชันบนชั้นล่าง ตั้งญาติมิตร
--	---

 http://heyuan.gdrtvu.edu.cn	แม่สามีกับลูกสะใภ้เป็นปัญหาใหญ่อย่างหนึ่งของครอบครัวชาวจีนตามธรรมเนียมจีนแล้ว ผู้หญิงเมื่อแต่งงานเข้าบ้านฝ่ายชายก็ถือเป็นคนของบ้านฝ่ายชาย แต่การที่จะให้แม่สามียอมรับนั้นเป็นเรื่องยาก ต้องใช้ระยะเวลาและความอดทนสูง แต่สังคมปัจจุบันที่ผู้หญิงมีการศึกษา มีสังคม มีฐานะที่ดีขึ้น จึงเกิดข้อพิพาทกับแม่สามีอยู่เป็นประจำ ฝ่ายสามีก็ต้องกตัญญูต่อแม่ไม่อาจเข้าข้างภรรยาได้หลายครอบครัวเกิดปัญหาหย่าร้างเพราะปัญหา “แม่สามีลูกสะใภ้” หน่วยงานที่ดูแลเกี่ยวกับสิทธิ เด็กและสตรีได้เล็งเห็นปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดกิจกรรมมอบรางวัล “แม่สามีลูกสะใภ้ รักใคร่กลมเกลียว” และรางวัล “สะใภ้ดีดีเด่น” เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมสัมพันธภาพอันดีของแม่สามีกับลูกสะใภ้ ตัวอย่างเกียรติบัตรนี้เป็นรางวัล “แม่สามีลูกสะใภ้ รักใคร่กลมเกลียว” ของสมาคมสตรีมณฑลกว่างต้ง
--	---

3.3 วาทกรรมความเชือเพือในสังคมจีนปัจจุบัน

จากนโยบายเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมที่รัฐบาลส่งเสริม นำมาซึ่งวาทกรรมแห่งความเชือเพือเกิดขึ้นทุกหย่อมหญ้า คำคมเหล่านี้นิยมใช้เป็นคำขวัญประจำหน่วยงาน สถานศึกษา การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ มักพบการพิมพ์เป็นตัวอักษรบนป้ายผ้าสีแดง หรือพิมพ์เป็นแผ่นโปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ติดไว้ตามจุดต่างๆ

เพื่อเป็นข้อเตือนใจ กระตุ้นเตือนและปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชน ในหัวข้อนี้จะได้ยกตัวอย่างวาทกรรมความเอื้อเฟื้อ ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 หัวข้อย่อยตามนโยบายของรัฐบาล คือ วาทกรรมเกี่ยวกับศีลธรรมนำสังคม วาทกรรมเกี่ยวกับจริยธรรมสัมมาชีพ และวาทกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมนำครอบครัว ดังนี้

3.3.1 วาทกรรมเกี่ยวกับศีลธรรมนำสังคม จากการสำรวจข้อมูลวาทกรรมที่เกี่ยวกับศีลธรรมนำสังคม สามารถแบ่งได้เป็นสามประเภท คือ การปฏิบัติต่อตนเอง การปฏิบัติต่อผู้อื่น และการปฏิบัติต่อสังคม ดังนี้

1) การปฏิบัติตน

(1) 花缘芳香而美丽，人因文明有魅力。冯慧敏 huā yuán fāngxiāng ér měili, rén yīn wénmíng yǒumèili (Féng Huì mǐn)	ดอกไม้งามด้วยหอมกรุ่น คนมีเสน่ห์ด้วยอารยธรรม (เฟิงฮุยหมิ่น)
(2) 文明礼貌，用心创造。冯慧敏 wénmíng lǐmào, yòngxīn chuàngzào. (Féng Huimín)	อารยธรรม มารยาท สร้างได้ด้วยใจ (เฟิงฮุยหมิ่น)
(3) 财富每天在更换主人，而道德则永远属于自己。程晓红 cáifù měitiān zài gēnghuàn zhǔrén, ér dàodé zé yǒngyuǎn shǔyú zìjǐ. (Chéng Xiǎohóng)	ทรัพย์สินสับเปลี่ยนเจ้าของ ทุกวัน คุณธรรมนั้นเป็น ของตนตลอดไป (เจิงเสี่ยวหง)
(4) 心中有德，言行文明；胸中有法，幸福安宁。(贾素平) xīnzhōng yǒu dé, yánxíng wénmíng; xiōngzhōng yǒufǎ, xìng fúān níng. (Jiǎ Sùpíng)	ใจมีคุณธรรม พูดและทำอย่างมี อารยธรรม ยึดมั่นถือกฎหมาย สุขสบาย สงบ ปลอดภัย (เจียซูผิง)
(5) 容忍之德不可无，欺负人之心不可有。(杨礼珍) róngrěn zhī dé bù kěwú, qīfū rén zhīxīn bùkě yǒu. (Yáng Lǐzhēn)	ขันติอดทนขาดมิได้ คิดทำร้าย รังแกผู้อื่นอย่าได้มี (หยางหลี่เจิน)

2) การปฏิบัติต่อผู้อื่น

(1) 将心比心，推己及人，己所不欲，勿施于人 (谚语) jiāng xīn bǐ xīn , tuī jǐ jí rén , jǐ suǒ bù yù , wù shī yú rén (yànyǔ)	ใจเปรียบใจ ใจเราใจเขา เราไม่ปรารถนานั้นเล่า จงอย่าทำกับผู้อื่น (สำนวน)
(2) 良言一句，三冬亦暖，恶语伤人，六月犹寒 liángyán yījù , sān dōng yì nuǎn , èyǔ shāngrén , liùyuè yóu hán(yànyǔ)	หนึ่งคำไพเราะ อบอุ่นเหมือนต้นต้อยคำร้ายนั้นเดือนหกยังหนาวเหน็บ (สำนวน)
(3) 偶尔助人，别人将记住他的名字。永远助人，历史将记住他的名字。史闻铭 óuěrh zhùrén , biérén jiāng jìzhù tāde míngzi.yǒngyuǎn zhùrén , lìshǐ jiāng jìzhù tāde míngzi.(Shǐ Wénmíng)	ช่วยเหลือคนเพียงครั้งคราว คนจดจำชื่อเขาไว้ ช่วยเหลือคนตลอดไป ประวัติศาสตร์จารึกนาม (สื่อเหวินหมิง)
(4) 有事大家牵牵手，有难大家伸伸手。(奚德麟) yǒushì dàjiā qiān qiānshǒu , yǒu nán dàjiā shēn shēnshǒu. (Xī Délín)	เกิดเรื่องจับมือกันเอาไว้ มีทุกข์ยกยื่นมือมาช่วยกัน (ซีเต๋อหลิน)
(5) 在别人需要帮助时，我应该做些什么？(邵龄) zài biérén xūyào bāngzhù shí , wǒ yīnggāi zuòxiē shénme? (Shào Líng)	คราวใดที่มีคนต้องการความช่วยเหลือ “ฉัน” ควรจะทำอะไร (ชาวหลิง)

3.3.3 การปฏิบัติต่อสังคม

(1) 我参与，我文明，城市因我而美丽(城市格言) wǒ cānyù , wǒ wénmíng , chéngshì yīnwǒ ér měilì (chéngshì géyán)	ฉันร่วมสร้าง ฉันมีอารยธรรม บ้านเมืองงดงามได้ด้วยเรา (คำขวัญประจำเมือง)
--	--

(2) 文明让城市更美丽，文明让生活更美好 (城市格言) wénmíng ràng chéngshì gèng měilì, wénmíng ràng shēnghuó gèng méihǎo (chéngshì géyán)	อารยธรรมนำบ้านเมืองให้งดงาม อารยธรรมสร้างชีวิตวันหน้าที่ดีกว่า (คำขวัญประจำเมือง)
(3) 文明城市人人参与，文明成果人人共享(城市格言) wénmíng chéngshì rén rén cānyù, wénmíng chéngguǒ rén rén gòngxiǎng (chéngshì géyán)	เมืองแห่งอารยธรรมเราภูมิใจ ผลแห่งอารยธรรมเราพร้อมสุข (คำขวัญประจำเมือง)
(4) 创文明城市从点滴做起，建一流省会从你我开始(城市格言) chuàng wénmíng chéngshì cóng diǎndī zuòqǐ, jiàn yīliú shěnghuì cóng nǐwǒ kāishǐ (chéngshì géyán)	สร้างเมืองอารยธรรมเริ่มจาก จุดเล็ก ๆ สร้างเมืองชั้นนำด้วยมือ ของเรา (คำขวัญประจำเมือง)
(5) 热心公益，大家受益。(阮光明) rèxīn gōngyì, dàjiā shòuyì.(ruǎn guāngmíng)	มุ่งมั่นเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม ทุกคนร่วมรับผลดี (หรวนกวางหมิง)

3.2 วาทกรรมเกี่ยวกับจริยธรรมสัมมาชีพ

3.2.1 การปฏิบัติตนเอง

(1) 学高为师，身正为范。xué gāo wéishī, shēn zhèng wéi fàn	การศึกษาสูงนับเป็นครู การปฏิบัติตัวดีนับเป็นแบบอย่าง
(2) 说话重在信，办事重在实。shuōhuà zhòngzài xìn, bànshì zhòngzài shí	วาจาน่าเชื่อถือ ทำงานคือยึดถือ ความจริง
(3) 事业重如山，名利淡如水。shìyè zhòng rúshān, mínglì dàn rúshuǐ	การทำงานหนักดั่งภูเขา ลาภยศจืด ดั่งน้ำ

(4) 清白之心不可无，贪欲之念不可有。qīngbái zhī xīnbú kěwú , tānyù zhī niàn bùkě yǒu.	จิตใจใสสะอาดอย่าได้ขาด ความคิดละโมภโลภมากอย่าได้มี
(5) 要成为杰出的人物，就应当干出杰出的事业。(胡居仁)Yào chéngwéi jiéchū de rénwù, jiù yīngdāng gàn chū jiéchū de shìyè. (Hú Jūrén)	อยากเป็นคนอัจฉริยะ ต้องสร้าง ผลงานชิ้นเอก (หุจวีเหริน)

3.2.2 การปฏิบัติต่อผู้อื่น

(1) 文明办事，友善待人。wénmíng bànshì , yǒushàn dàirén.	ทำงานอย่างมีอารยธรรม ด้วยมิตรภาพและไมตรี
(2) 官多一分廉，民增一分福。guān duō yīfēn lián, mín zēng yīfēn fú	ข้าราชการมือสะอาดเพิ่มมาหนึ่ง ประชาชนมีความสุขเพิ่มอีกหนึ่ง
(3) 为官者必先为德，从政者必定从民。Wéi guānzhě bì xiān wéi dé, cóng zhèngzhě bìdìng cóng mín	ข้าราชการต้องยึดถือจรรยาบรรณ เป็นคนของรัฐบาลก็คือคนของ ประชาชน
(4) 贪一分，百姓恶十分；廉百分，百姓喜万分。tān yīfēn , bǎixìng è shífēn ; lián bǎifēn , bǎixìng xǐ wànfēn .	ละโมภหนึ่งส่วน ราษฎรทุกข์ สิบส่วน มือสะอาดร้อยละ ราษฎรสุขหมื่นส่วน
(5) 及时给予等于加倍给予。Jíshí jǐyǔ dèngyú jiābèi jǐyǔ	การให้ได้ทันเวลา เท่ากับให้ได้ เพิ่มเป็นทวี

3.2.3 การปฏิบัติต่อสังคม

(1) 作风要朴实，工作要扎实，任务要落实。zuòfēng yào pǔshí, gōngzuò yào zhāshi, rènwù yào luòshí.	ทำที่ต้องเรียบง่าย การงานต้อง แข็งขัน การกิจต้องเป็นจริง
--	---

(2) 政府的第一要务不是发展经济，而是维护公平正义zhèngfǔ de dìyī yàowù búshì fāzhǎn jīngjì, érshì wéihù gōngpíng zhèngyì.	ภาระหลักของรัฐบาลใช้พัฒนาเศรษฐกิจ แต่มุ่งฝนคุณธรรมและคุณธรรม
(3) 事业成功在于努力，人生价值在于奉献。shìyè chénggōng zàiyú nǔlì, rénshēng jiàzhí zàiyú fèngxiàn.	ความสำเร็จในกิจการงานอยู่ที่ความหมั่นเพียร คุณค่าของคนอยู่ที่เสียสละเพื่อส่วนรวม
(4) 加强职业道德建设，提高优质服务水平。jiāqiáng zhíyè dàodé jiànshè , tígāo yōuzhì fúwù shuǐpíng	มุ่งสร้างจริยธรรมสัมมาชีพยกระดับคุณภาพการบริการ
(5) 志愿者精神——奉献、友爱、互助、进步。zhì yuǎnzhě jīngshen--fèngxiàn、yǒuài、hùzhù、jìnbù.	เจตจำนงของอาสาสมัคร: เสียสละเอื้อเพื่อ ช่วยเหลือ ก้าวหน้า

3.3 วาทกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมนำครอบครัว

3.3.1 การปฏิบัติต่อตนเองและในครอบครัว

(1) 大手牵小手，幸福一起走。dàshǒu qiān xiǎoshǒu , xìngfú yìqǐ zǒu	มือใหญ่จูงมือเล็ก ความสุขไปด้วยกัน
(2) 家庭是第一所课堂，父母是第一任教师。jiāting shì dìyī suǒ kètáng , fùmǔ shì dì yīrèn jiàoshī.	ครอบครัวคือห้องเรียนห้องแรก พ่อแม่คือครูคนแรก
(3) 善待老人，就是善待明天的自己。shàndài lǎorén, jiùshì shàndài míngtiān de zìjǐ.	เมตตาผู้อาวุโส ก็คือเมตตาต่อตนเองในวันพรุ่งนี้
(4) 生男生女都一样 女儿也是传后人。shēng nán shēngnǚ dōu yíyàng nǚér yěshì chuán hòurén.	มีลูกชายหรือลูกสาวก็เหมือนกัน ลูกสาวก็เป็น คนสืบเชื้อสายเหมือนกัน

(5) 麻将少打，书报多看；猫狗少养，花草多栽。májiāng shǎo dǎ , shūbào duōkàn ; māo gǒu shǎo yǎng , huācǎo duō zāi	เล่นไพ่น้อยลง อ่านหนังสือมากขึ้น เลี้ยงแมวหมาน้อยลง ปลูกต้นไม้ ดอกไม้มากขึ้น
--	--

3.3.2 การปฏิบัติต่อผู้อื่น

(1) 邻里是兄弟，相敬又相让。línli shì xiōngdì , xiāng jìng yòu xiāngràng.	ครอบครัวและเพื่อนบ้านคือพี่น้อง เคารพและยอมยกยให้แก่กัน
(2) 为了未来奉献一片爱心，为了孩子送上一份真情。wèile wèilái fèngxìàn yípiàn àixīn , wèile hái'zǐ sòngshàng yífèn zhēnqíng	มอบความรักสัณนิตเพื่อชีวิต ในวันหน้า มอบความรักบริสุทธิ์ เพื่อเด็กในวันนี้
(3) 点点爱心点点善，处处阳光处处暖。diǎndiǎn àixīn diǎndiǎn shàn , chùchù yángguāng chùchù nuǎn	รักกันวันละนิด เมตตาวันละหน่อย ตั้งแสงอาทิตย์ส่อง อบอุ่นทั่ว ทุกแห่ง
(4) 和睦和乐和谐，互帮互助互爱。hé mù hé lè hé xié , hù bāng hù zhù hù ài	ปรองดอง ร่วมสุข สามัคคี ช่วยเหลือ เอื้อเพื่อรักกัน
(5) 寻找老邻居、结识新邻居、感谢好邻居。xúnzhǎo lǎo línjū 、jiéshí xīn línjū 、gǎnxiè hǎo línjū	ตามหาเพื่อนบ้านเก่า รู้จักเพื่อน บ้านใหม่ ขอบคุนเพื่อนบ้านดี

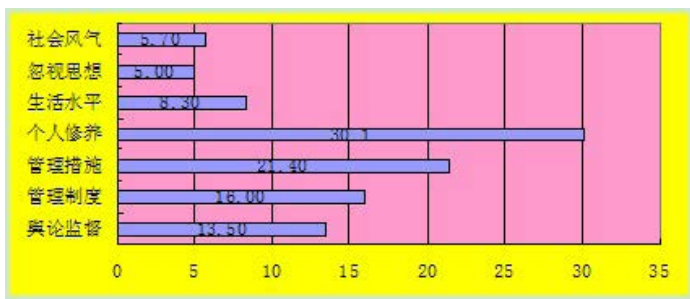
3.3.3 การปฏิบัติต่อสังคม

(1) 同创文明社区，共建美好家园。tóng chuàng wénmíng shèqū , gòngjiàn méihǎo jiāyuán	สร้างสรรค์ชุมชนอารยธรรม สรรค์สร้างชุมชน ใจงาม
(2) 家庭和睦、邻里和善、社会和谐。jiā tíng hé mù 、lín lǐ hé shàn 、shè huì hé xié	ครอบครัวกลมเกลียว เพื่อนบ้าน เอื้อเพื่อ สังคม สามัคคี

(3) 和睦和气和谐，善言善事善行 hémù hé qì héxié , shànyán shànshì shànxíng	กลมเกลียว เอื้อเพื่อ สามัคคี พูดดี งานดี ทำดี
(4) 我为人人 人人为我wǒ wéi rénrén rénren wéiwǒ	ฉันทำเพื่อทุกคน ทุกคนทำ เพื่อฉัน
(5) 奉献你我爱心，共享美好人生。 fèngxiàn nǐwǒ àixīn, gòngxiāng méihǎo rénshēng	ฉันเธอมอบรักแก่กัน ร่วมสุขชีวิตงดงาม

บทสรุป

แม้ว่าการณรงค์จะกระทำอย่างกว้างขวาง หากแต่ในสังคมที่ผู้คนมีความเป็นปัจเจกนิยมสูง ยึดถือประโยชน์ส่วนตนสูง การณรงค์คงไม่เป็นผล ปรากฏการณ์ที่มีคนแซงคิวได้ก่อนคนต่อแถวได้ที่หลัง คนฝ่าไฟแดงไปถึงจุดหมายก่อนคนรอไฟเขียวไปถึงที่หลัง คนทิ้งขยะในที่สาธารณะสะดวกสบายคนแบกขยะไปทิ้งในที่จัดไว้ต้องรับภาระเหนื่อยหนัก คนสูบบุหรี่ในที่สาธารณะสุขใจคนไม่สูบต้องทนรำคาญและสุขภาพถูกทำลาย คนเข้าห้องน้ำไม่ล้างรีบไปประหยัดเวลาคนที่รักษาความสะอาดต้องเสียเวลาคนแย่งขึ้นรถโดยสารได้ไปคนต่อแถวไม่ได้ขึ้นรถ สิ่งเหล่านี้ชาวจีนทุกคนรู้ว่าเป็นคุณธรรมทางสังคมที่ตนเองต้องการ แต่คนที่ยึดถือคุณธรรมเริ่มเรียนรู้ว่า “ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป” หากคนที่เอาเปรียบสังคมกลับได้รับผลประโยชน์ แต่คนที่มีคุณธรรมกลับเสียผลประโยชน์ คงไม่มีใครยอมปฏิบัติตนตามแบบอย่างคุณธรรมเพื่อให้ตนเองเสียผลประโยชน์อยู่ร่ำไปเป็นแน่ ชาวจีนมีความเห็นว่า เหตุที่ผู้คนขาดคุณธรรมเกิดมาจากหลายปัจจัย ดังแสดงในแผนภูมิต่อไปนี้

<http://www.zjwmw.com/07zjwm/system/2010/11/29/017124338.shtml>

30% การอบรมสั่งสอน

21.40% วิธีการควบคุมของรัฐ

18% ระบบการควบคุมดูแลของรัฐ

13.50% การควบคุมดูแลตีมวลชน

8% คุณภาพชีวิตของบุคคล

5.70% สภาพทางสังคม

5% การละเลยที่จะปฏิบัติตามหลักคุณธรรม

ผู้เขียนเห็นตรงกันกับแนวคิดของประชาชนชาวจีน และแนวคิดของนักวิชาการทางสังคมว่า การที่จะฟื้นฟูคุณธรรมทางสังคมของชาวจีนนั้นมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงหลัก ๆ สามประการ คือ 1. การฝึกฝนคุณธรรมของตนเอง 2. ใช้กฎหมายสร้างให้เกิดคุณธรรม และ 3. ต้องรักษาผลประโยชน์คนดีและลงโทษผู้กระทำความผิด

เอกสารอ้างอิง

编写组. (2012). 《思想道德修养与法律基础》. 高等教育出版社: 北京. (เรียบเรียง, ฝ่าย. (2012). กฎหมายพื้นฐานและหลักคุณธรรม. ปักกิ่ง: การศึกษาขั้นสูง.)

林毅夫.(2005). “缩小中国贫富差距关键是让穷人富起来”. 网络文章. 搜索日期2005年 10月19日。 (หลินอี้ฟู. (2005). หลักการสำคัญในลดความแตกต่างคนรวยกับคนจนคือทำให้คนจนร่ำรวยขึ้น. สืบค้นเมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2005 จาก <http://finance.sina.com.cn/review/20051019/19112047068.shtml>

- 汝信, 陆学艺, 李培林. (2006). 《中国社会形势分析与预测总报告》. 社会科学文献出版社: 北京. (हरुซึน, ลู่เสวียอ้อและหลี่เผยหลิน. (2006). รายงานการพยากรณ์สถานการณ์ทางสังคมของประเทศจีน. ปักกิ่ง: สารสนเทศทางสังคม.)
- 田芳. (2010). 浅析传统美德与现代社会公德. 《浙江文明网》. 收缩日期 2010 年 11 月 29 日. (เถียนฟาง. (2010) เสวนาประเด็นคุณธรรมดั้งเดิมกับศีลธรรมในสังคมปัจจุบัน. เว็บไซต์อารยธรรมเจ้อเจียง. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2010) จาก <http://www.zjwmw.com/07zjwm/system/2010/11/29/017124338.shtml>
- 辛向阳. (2005). “当今社会公德缺失的成因与对策”. 《中国青年报》. 中国共产主义青年团中央委员会: 北京. (ซินเซียงหยาง. (2005) “แนวโน้มโยบายกับการขาดคุณธรรมในสังคมปัจจุบัน” หนังสือพิมพ์เยาวชนจีน. ปักกิ่ง: คณะกรรมการกลางเยาวชนแห่งพรรคประชาชนจีน)
- 中国教育科学研究院. (1997). “中国的扫盲教育”. 《教育研究》. 1997: (6), 1-5. (วิจัยการศึกษาแห่งชาติจีน, สถาบัน. (1997) “การจัดการศึกษาเพื่อลดจำนวนคนไม่รู้หนังสือของประเทศจีน” วารสารวิชาการวิจัยการศึกษา. 1997: (6), 1-5.
- 中国就业培训指导中心. (2010). 《职业道德》. 北京: 中央广播电视大学出版社. (แนะแนวและฝึกอบรมการทำงานของประเทศจีน, ศูนย์. (2010). จริยธรรมสัมมาชีพ. ปักกิ่ง: การศึกษาขั้นสูง)